

ELIZA CRISTINA FLOREA
LIGIA CRISTINA FLOREA

AVENTURILE COPACULUI CHARLY

ȘI ALTE POVESTIRI ÎNCÂNTĂTOARE

POVESTIRI ȘI POEZII,
PENTRU COPII DE TOATE VÂRSTELE

editura
 Andreas
print

AVENTURILE COPACULUI CHARLY

Charly și ciocănitoarea Irma

Charly era un brad frumos, care creștea mândru pe creasta verde a unui munte. El avea foarte mulți prieteni în pădure: veverițe, arici, bursuci, căprioare, mistreți și, bineînțeles, toate păsările cerului. Chiar și cumătra vulpe, recunoscută pentru viclenia ei, avea o slăbiciune pentru Charly și-și făcuse viziuna într-o grămadă de pământ din apropierea lui. Pe vulpe o chema Coadă-Stufoasă, desigur, fiindcă avea cea mai falnică și mai bogată coadă pe care cineva o văzuse vreodată la o vulpe! Roșcata îi era foarte recunoscătoare lui Charly pentru că îi permisesse să își construiască viziuna lângă rădăcinile lui. Și, astfel, cei doi conviețuiau ca niște foarte buni vecini.

Lui Charly îi fusese întotdeauna, însă, teamă de Ciocănitoare. Nu știa cum arată, doar auzise povești despre ea de la alți copaci. Într-o dimineață trandafirică de primăvară, Charly nici nu se trezise bine, că văzu o pasăre ciudată, cu buline albe și cap roșu, care stătea agățată de trunchiul lui și îl privea curioasă.

– *Bună dimineața!*, zise pasărea.

– *Bună dimineața! Tu cine ești?*, întrebă Charly.

– *Eu sunt o ciocănitoare. Mă cheamă Irma! Unii îmi spun și „doctorul pădurii”!*

Apoi se auzi: „*Cioc, cioc!*”, iar Charly simți o gădilătură.

– *Oprește-te, ce faci?*, o întrebă Charly, amuzat.

Ciocănitorea se opri.

– *Caut ceva de mâncare!*, răspunse ea.

– *Tu mănânci scoarță de copac?*, se miră Charly.

– Nuu, dar sub ea găsesc o grămadă de insecte: furnici, viermișori, omizi...

– *N-ai vrea să facem altfel?* o întrebă Charly, zâmbind. *Eu îți arăt unde găsești omizile, iar tu le cureți fără să-mi mai rănești scoarța.*

– *De acord!*, zise Irma și de atunci se înțeleseră cum nu se poate mai bine.

Cioc, cioc, cioc!

Cioc, cioc, cioc se-aude-n scoartă
Cine-o fi ? Mă iau la harță!,
Zise, plin de supărare,
Bradul cel cu trunchiul tare.

„Te rog, nu te supăra!
Aș mânca și eu ceva,
De-aș găsi un gândăcel
Sau măcar un puricel!”

(Era o ciocănitoare
Cu pene strălucitoare!)
„Păi, de ce n-ai zis așa?
Uite-un puricel colea!”.

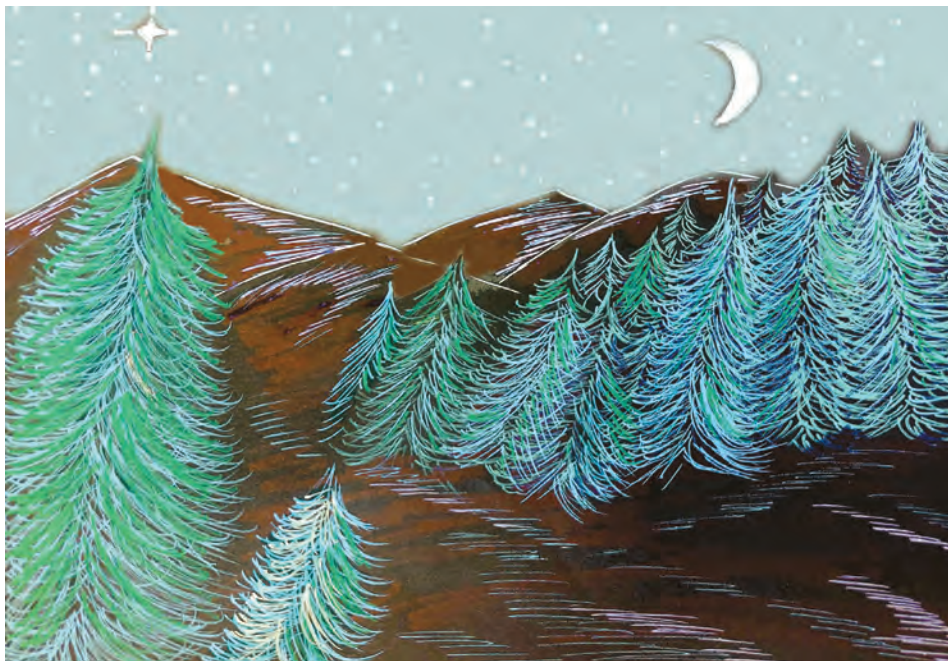
Și-uite-așa, din acea zi
Cum vă povesteam, copii,
Ei prieteni au rămas,
Și stau zilnic la taifas.

O noapte de vară

Copacul Charly iubea nopțile senine. Ori de câte ori stelele scânteiau pe cerul întunecat, iar luna se legăna în pace, Charly se simțea fericit și, în liniștea deplină, chiar ațipea. Auzise de la alți copaci că, uneori, pe cer, în nopțile senine, se văd minunatele stele căzătoare și atunci poți să-ți pui chiar și o dorință. Și, totuși, el nu văzuse niciuna până atunci. Sau poate că... poate că nu privise în sus niciodată cu atenție.

Într-o noapte de august, caldă și liniștită, pe când toată pădurea dormea (doar coana Bufniță se mai auzea cântând bu-hu-hu, din când în când), Charly rămase cu ochii ațintiți către cer. Se gândea...nici el nu prea știa exact la ce, pur și simplu se relaxa.

Deodată, văzu niște luminițe verzi și roșii.

„Ia te uită, un avion!”, își zise Charly. *“Ce frumos că oamenii pot să călătorească!”*

Și, tot uitându-se după avion, până ce acesta dispăru din privirea lui, Charly zări apoi o steluță care se mișca încet.

– *Ce-o mai fi și asta?*, se întrebă, Charly, cu voce tare.

– *Acela este un satelit artificial!*, îi răspunse o voce din întuneric.

Era Cornelius, domnul Ciupercă. El apăruse cu ceva timp în urmă după o ploaie puternică, în apropierea lui Charly și devenise repede cunoscut în toată pădurea pentru pasiunea sa pentru astronomie.

– *A, mulțumesc! Dar ce este acela un satelit? Și de ce spui că este artificial?*, întrebă Charly, cu mirare.

– *Sateliiți sunt niște sisteme tehnice complexe, care desfășoară tot felul de activități, precum cele științifice și de cercetare! Acesta este un satelit artificial, pentru că a fost construit de oameni. Dar știi că Terra, planeta noastră, are și un satelit natural?*, întrebă Cornelius, plin de importanță.

– *Da???*, întrebă Charly, cu mirare, năucit de atâtea informații primite dintr-odată.

– *Da. Este vorba despre Lună! Ea este satelitul natural al Pământului.*

– *O cunosc foarte bine pe prietena mea, Luna! Îmi mai ține de urât în nopțile în care nu am somn. Dar nu am știut că ea este satelitul natural al Pământului. Adică ce înseamnă asta?*, întrebă Charly, încurcat.

– *Păi, Luna este un corp ceresc ce orbitează, adică se învâрте în jurul Pământului. Se pare că Luna s-a format cam în același timp cu Pământul, adică acum vreo 4 miliarde și jumătate de ani. Oamenii de știință cred că, demult, planeta noastră s-a ciocnit de un alt corp ceresc și că din resturile acelea s-a format Luna. Ca și stelele, Luna este lipsită de lumină proprie, dar pare că strălucește, pentru că este luminată de Soare.*

– *E foarte interesant ce-mi povestești! Dar, știi, Cornelius, eu n-am văzut niciodată o stea căzătoare și tare mi-ar plăcea să zăresc și eu una, ca să-mi pot pune o dorință!*

Nici bine nu termină Charly de rostit aceste cuvinte, căci, dintr-odată, o lumină puternică și foarte rapidă îi trecu prin întunericul din fața ochilor și el rămase cu gura căscată.

– *Ei, bine, tocmai ai văzut o stea căzătoare!*, zâmbi, domnul Ciupercă.

– *Adică a căzut o stea de pe cer?!*, întrebă Charly, emoționat și chiar puțin înfricoșat.

– *Nu, stelele nu cad!*, răspunse, râzând, domnul Ciupercă. *O stea căzătoare este, de fapt, un meteorit, adică un corp ceresc ce intră cu mare viteză în atmosfera Pământului și care se aprinde, datorită frecării cu aerul. De aceea lasă acea dâră de lumină în urma lui.*

După aceea, pur și simplu explodează sau cade pe Pământ și lumina îi se stinge.

– Îți mulțumesc frumos pentru explicații! Asta înseamnă că acum pot să-mi pun și o dorință?, se bucură Charly, aplaudând din crengi, ceea ce a făcut ca unele păsări care dormeau pe brațele lui să tresară din somn speriate.

– Bineînțeles!, încuviință domnul Ciupercă. Pune-ți dorința!

– Bineee...atunci îmi doresc...

Dar Charly nu spuse cu voce tare ce dorință anume și-a pus, deși toți cei din jur, dintre cei care nu dormeau – păsări, veverițe, flori și copaci – așteptau să audă răspunsul. Asta rămâne să aflați, citind mai departe!

De la geamul meu

De la geamul meu-visare !
Văd pe cer, în depărtare,
Tocmai Carul Mare!
Și, vai, ce mai strălucește,
În argint mă poleiește
Luna când zâmbește!
Stele albe, căzătoare
Pulbere strălucitoare,
Ce mare mirare !
Licurici dansează-n hore,
La înaintate ore,
Pe-acorduri colore!

Spiridușul și Zâna pădurii

Simpul trecea frumos și liniștit în pădurea cea verde, iar Charly era foarte fericit să trăiască și să crească acolo, împreună cu prietenii lui. El și copacii din jur erau cei mai buni amici, își povesteau, cât era ziua de lungă, tot felul de lucruri mărunțele care li se întâmplau peste zi: mai despre ce povestesc cucuveaua și huhurezul, mai despre ce provizii își fac furnicile sau despre cearta aprigă a doi cocoși de munte, de vara trecută.

Într-o seară senină de vară, Charly aproape că ațipise, când, deodată, simți o gădilătură sub bărbie.

– *Hei, ce-i asta?*, tresări el din dulcea amorțeală.

– *Bună seara, stimate domnule copac!*, se auzi un glăscior cristalin de undeva, aproape.

– *Unde ești? Cine-a vorbit?*

– *Permiteți-mi să mă prezint! Eu sunt Theodor Bărbiță-Albastră și sunt un spiriduș al pădurii!*

– *Iar eu sunt Alicia Florea-de-Nu-Mă-Uita și sunt o zână a pădurii!*

Privind mai cu atenție, Charly văzu doi omuleți simpatici, de mărimea unor conuri de brad, care-l priveau zâmbind. Erau foarte drăguți și, dacă n-ar fi vorbit, lui Charly i s-ar fi părut că sunt două păpuși de porțelan.

– *Încântat să vă cunosc!*, răspunse Charly respectuos, înclinându-și vârful. *Am auzit povești despre zâne și spiriduși, dar până acum n-am întâlnit niciodată vreunul!*, se miră Charly.

– *Asta pentru că noi ne arătăm doar atunci când dorim! În rest, suntem invizibili!*, îi explică spiridușul, cu oarecare importanță.

– *Ei, bine, atunci se pare că sunt un brad norocos!*, zise Charly, zâmbind. *Și puteți să-mi spuneți ce faceți aici?*

– *Putem, putem, încuviință spiridușul. Suntem într-o călătorie cu treabă, către Tărâmul de Nord, mergem să apărăm pădurea de acolo într-un proces!*

– *Proces?*, întrebă Charly, nedumerit.

– *Da, un proces!*, confirmă spiridușul. *Acolo se ceartă Pădurea cu Focul. Focul a vrut să se distreze puțin și, din prea multă joacă, a aprins câțiva brazi și le-a ars crengile. Noroc că au sosit repede pompierii.*

– *Vaiii!*, exclamă Charly îngrozit, strângându-și frunzele pe lângă trunchi. *Chiar așa?*

– Da, iar noi suntem avocați! Mergem acolo să-i facem dreptate pădurii. O să-i spunem Focului să-și ceară scuze și ca de-aici înainte să nu se mai joace!

– Da, foarte bine, așa să-i spuneți!, zise Charly pe un ton serios.

– Deși nu este numai vina lui!, adăugă zâna. Focul trebuie întotdeauna supravegheat de cei care-l aprind! Și stins cu grijă la plecare!

– Ne întrebam dacă ne poți găzdui în noaptea aceasta la tine pe-un ram! Suntem tare obosiți, venim de departe, din Tărâmul Albastru, îl rugă spiridușul pe Charly.

– Da, sigur, puteți dormi la mine!, răspunse Charly.

– O, bunule brad, îți mulțumim!, răspunse zâna. Cu adevărat, ești tare drăguț, așa cum am auzit!

Și cei doi oaspeți se făcuseră comozi printre crengile dese ale bradului, adormind de îndată. Dimineața, când Charly se trezi, nu-i mai zări pe cei doi spiriduși. Probabil

plecaseră de mult, dar în locul în care dormiseră, era un clopoțel albastru din porțelan, mic, mic de tot, lăsat drept cadou de mulțumire.

La plimbare, prin pădure

*L*a plimbare, prin pădure,
E frumos, e relaxare!
Te-ospătezi cu fragi și mure
Lâng-o apă curgătoare.

*De ești mândru cercetaș,
Și știi bine ce să faci,
Știi că focul e vrăjmaș
Cu pădurea! Nu-i împaci!*

*Cu respect și reguli clare,
Ea, natura, prieten ne este,
Și ne-apar de pe cărare
Peisaje de poveste!*

Veverița Linda și Lupul cel Rău

Era spre sfârșitul lui august și Charly admira culorile toamnei, care începuse deja să se instaleze în pădurile de foioase aflate ceva mai jos de el.

„Ce roșu aprins are stejarul acela!”, se gândi, un pic invidios, copacul Charly. „Nici frasinii aceia cu frunze galbene nu arată rău!”, își zise el.

Mestecenii, frasinii, castanii și alții asemenea erau, într-adevăr, foarte colorați, astfel încât întreaga vale din fața lui Charly părea un desen vesel al unui copil.

„Dar mie nu-mi cad acele niciodată, așa cum le cad lor frunzele!”, își aminti el.

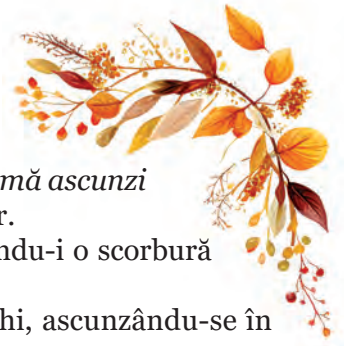
Și se gândi că trebuie să se bucure pentru cum este el, verde mereu.

Cum stătea Charly și se gândea, admirând frumusețea din vale, deodată, auzi un foșnet ciudat în jur, ca și cum cineva fugea prin iarbă.

– *Ajută-mă, ajută-mă!*, se auzi un glas speriat.

Și Charly văzu la poalele trunchiului său o veveriță cafenie, cu ochii ca două mărgelile negre și un smoc de codiță.

– *Mă urmărește Lupul cel Rău! Poți să mă ascunzi la tine?*, îl întrebă veverița cu glas tremurător.

– *Da, sigur! Urcă aici!*, îi zise Charly, arătându-i o scorbură pe al treilea ram în sus.

– *Mulțumesc!*, zise veverița și sări iute pe trunchi, ascunzându-se în scorbură.

Nu trecu mult timp și se auzi o voce răgușită:

– *Știu că ești pe aici, veverițo, unde te-ai ascuns?*

Lupul cel Rău se tot învârtea în jurul lui Charly, căutând urme și mirosind iarba și pământul.

– *N-ai văzut pe-aici o veveriță?*, îl întrebă lupul pe Charly.

– *Nu!*, răspunse cu hotărâre acesta.

– *Mbinee...ești sigur?*, întrebă lupul neîncrezător.

– *Da, foarte sigur.*

După ce mai cercetă puțin împrejurimile, Lupul cel rău plecă mai departe, nemulțumit.

– *Poți să ieși acum!*, îi zise Charly veveriței. Cum te cheamă?

– *Mă cheamă Linda! Îți mulțumesc pentru ajutor!*

– *Cu plăcere!*, răspunse copacul.

Știa că făcuse o faptă bună și era foarte fericit ori de câte ori putea ajuta pe cineva.

CUPRINS

<i>Aventurile copacului Charly</i>	3
Charly și ciocănitorea Irma	3
Cioc, cioc, cioc!	5
O noapte de vară	6
De la geamul meu	9
Spiridușul și Zâna pădurii	10
La plimbare prin pădure	12
Veverița Linda și Lupul de Rău	13
Lupul și veverița	15
Cearta	16
Două vecine	18
Charly și tăietorul de lemne	19
Fii bun cu natura!	21
<i>Spiridușii Pământului și Hoțul-de-Timp</i>	23
Timpul	30
<i>Curcubeul din Țara Jeleului</i>	31
Ce minunăție!	34
<i>Albinuțele</i>	35
Zumzăit de albinuțe	38
<i>Pisicuța Marilú</i>	39
Am o pisicuță	42
<i>Ce pasăre mică!</i>	43
Pițigoiful	45
<i>Zâna Dințișorilor</i>	46
Mi-a ieșit un dințișor	49
<i>Sfatul degețelelor</i>	50
Degețelele mele	53
<i>Pantofiorii cei noi</i>	54
Încălțările mele	57
<i>Cum s-a cumițit Claudia</i>	58
Răsfățata	64
<i>Victor îl întâlnește pe Moș Crăciun</i>	65
De la geamul meu	70

